

ת"פ 17688/12/13 - מדינת ישראל נגד י ס

בית משפט השלום בבית שמש
ת"פ 17688-12-13 מדינת ישראל נ' ס

בפני כב' השופט ירון מינטקביץ
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

י ס ע"י עו"ד חן הולנדר

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בתקיפה הגורמת חבלה של ממש ותקיפה.

על פי עובדות הכרעת הדין, בתקופה שקדמה לחודש אוגוסט שנת 2012, ניהל הנאשם קשר זוגי עם בת אחותו, ג'.ע. להלן: **המתלוננת** והשניים גרו במושב ... באחת השבתות בחודש אוגוסט, בעת שהנאשם ישן שנת צהריים, יצאה המתלוננת מביתם ובקרה אצל ידידה, י ד (להלן: **ד**). בעת ששהתה המתלוננת בביתו של ד, הגיע לשם הנאשם במפתיע והצליף במתלוננת באמצעות חגורתו וגרם לה לחבלות. מתמונות שהוגשו (ת/8) וכן מעדותה של מ צעולה, כי בשל הארוע נותרו על גבה ורגלה של המתלוננת סימני חבלה בשל פגיעת האבזם. כמו כן, במהלך הארוע, נפגע גם ד, כאשר ניסה לחצוץ בין הנאשם למתלוננת.

הנאשם אישר בתשובתו לאישום, כי אכן תקף את המתלוננת באותו ארוע, אך הכחיש כי עשה שימוש בחגורה והכחיש כי נגרמו למתלוננת חבלות בעקבות מעשיו. בשל כך נשמעו ראיות והנאשם הורשע במלוא האמור בכתב האישום, כפי שפורט למעלה.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה הפנה לחומרת מעשי הנאשם והפגיעה שנגרמה למתלוננת. עוד הפנה לעברו הפלילי המכביד של הנאשם. לאור אלה ביקש להשית על הנאשם עונש מאסר לתקופה שבין ששה לתשעה חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה.

ב"כ הנאשם טען לזכותו כל אשר ניתן. בדבריו שם דגש על כך שהמעשה בוצע ברגעי כעס, התיחס לכך שעברו הפלילי של הנאשם מלפני מספר שנים ולכך שהמתלוננת לא נזקקה לטיפול רפואי בעקבות הארוע. עוד טען, כי בעקבות המעשה נותק הקשר בין המתלוננת לנאשם, ולאור העובדה שהקשר בין השניים לא היה ראוי, בשל קרבת המשפחה, מדובר בתוצאה ברוכה. לאור אלה ביקש להשית על הנאשם עונש של מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת. במסגרת טיעונו הגיש פסיקה רבה לתמיכה בטענותיו.

גרושתו של הנאשם העידה, כי הוא עובר תהליך שיקום ולאחרונה החל לעבוד בצורה מסודרת.

מתחם העונש ההולם

חומרת מעשי הנאשם ברורה. הנאשם הצליף בבת זוגו בחגורה מספר פעמים וגרם לה לחבלות, ואגב כך גם פגע בדדון. כל חטאה של המתלוננת היה, כי שתתה קפה עם ד, שהוא חבר ילדות שלה.

אכן, נפסק בעבר כי "דמו של הישראלי המצוי ודמה של הישראלית המצויה עלול לרתוח, כאשר הוא רואה את בת הזוג או בן הזוג בבגידה, וכאשר מעשה הבגידה מכוון כל כולו ללמד על מעשה הבגידה." (ע"פ 3071/92 - אזולוס נ' מדינת ישראל) - אך אין זה המקרה שלפני. אין בראיות כל אחיזה לטענה, כי היה לנאשם בסיס אוביקטיבי לחשד כי המתלוננת וד ניהלו רומן, ועל כן איבד את קור רוחו. אוסיף על כך, כי גם לו הייתי מקבל הטענה, כי היה לנאשם בסיס לחשד האמור, לא היה בכך כדי להקהות מחומרת מעשיו. המתלוננת אינה רכושו של הנאשם ואין לו כל זכות עליה. אין לו זכות למנוע ממנה להפגש עם איש ואין לו זכות למנוע ממנה לנהל רומן עם אחר - ענין אשר כאמור אין לו כל אחיזה בראיות. בודאי שאין לנאשם כל בסיס לכפות רצונותיו על המתלוננת באלימות שלוחת רסן, כפי שעשה.

חברה שומרת חוק אינה יכולה להשלים עם התנהגות בריונית, אלימה ופורעת חוק מעין זו, או לגלות כלפיה סובלנות או סלחנות. חובתו של בית המשפט להעביר המסר בדבר הפסול שבמעשים, בדרך של הצבת מחיר עונשי לצידם.

מתחם העונש ההולם את העבירה הוא מאסר בפועל לתקופה שבין מספר חודשים ועד שנה.

נסיבות אשר אינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד 1966. גרוש ואב לילדים. לחובתו עשרות הרשעות קודמות רבות, במגוון עבירות:

עיקר הרשעותיו של הנאשם הן בעבירות רכוש שונות, ובהן התפרצויות, זיוף, גניבה, גניבת רכב ועוד. לצד זאת לחובתו הרשעות בעבירות אלימות ובהן תקיפת בת זוג ותקיפת שוטר וכן עבירות סמים. בגין הרשעותיו אלו נדון למאסרים רבים, המצטברים לכ- 17 שנים.

הרשעותיו האחרונות של הנאשם הן משנת 2004, במגוון עבירות רכוש, בגין נדון למאסרים של שנה ושנתיים.

דין והכרעה

מכלול השיקולים מצדיק הטלת עונש ברף הגבוה של המתחם:

הנאשם לא קיבל אחריות למעשיו. אני ער לכך שכפירת הנאשם היתה חלקית, ושמיעת הראיות התמקדה בשאלה האם הנאשם הכה את המתלוננת באמצעות חגורה או בידיו - אך מדובר בנתון משמעותי ביותר מבחינת חומרת המעשים.

לנאשם הרשעות קודמות רבות מאוד, המעידות בו כי הרגיל עצמו לחיי עבריינות ופגיעה באחרים. מדובר במי שעונשי מאסר המצטברים לשבע עשרה שנים לא היה בהם די להסיטו מדרכו. עם זאת, חלה התמתנות מסוימת, ובשנים האחרונות לא הורשע הנאשם בעבירות נוספות, ענין הנתמך גם בעדותה של גרושתו.

לאור אלה, ובמידה רבה גם לאור עמדתה של המאשימה, לא אמצה עם הנאשם את הדין, ואטיל עונש הנמצא בצידו

הגבוה של המתחם, אך לא ברף העליון שלו. לצד זאת, אטיל עליו פיצוי למתלוננת. אני ער לכך שהמאשימה לא עתרה לרכיב ענשי זה, אך הנאשם הסכים לו. כמו כן, מדובר ברכיב עונשי חריג, שכן הוא בין הנאשם לקרבנו ולא בין הנאשם למדינה, ועל כן אין המאשימה בת חורין למחול עליו.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שמונה חודשי מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש ביום 1.2.15. ככל שהנאשם היה עצור בדין התיק ינוכו ימי מעצרו. הצדדים יגישו הודעה מוסכמת בענין.
 - ב. חמישה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור על אחת מן העבירות בהן הורשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
 - ג. פיצוי למתלוננת ג'. ע., עדת תביעה מס' 1, בסך 12,000 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.2.15.
- הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 9:00 במתקן המעצר במגרש הרוסים בירושלים עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, ז' טבת תשע"ה, 29 דצמבר 2014, במעמד הצדדים.